

Dosarul nr. 2ra-1723/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R. Pascari)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Stîrcu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Stîrcu împotriva lui Viorel Cepraga, Elena Cepraga, Elena Mamaischi, Vladimir Mamaischi, intervenienți accesorii executorul Judecătoresc Igor Doroftei și Victor Moraru cu privire la constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc de a ridica sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile și obligarea executorului judecătoresc de a ridica sechestrul de pe bunurile imobile,

împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Stîrcu și a fost menținută hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 22 aprilie 2019 Andrei Stîrcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Cepraga, Elena Cepraga, Elena Mamaischi, Vladimir Mamaischi, intervenienți accesorii executorul Judecătoresc Igor Doroftei și Victor Moraru cu privire la constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc de a ridica sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile și obligarea executorului judecătoresc de a ridica sechestrul de pe bunurile imobile.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01 februarie 2019, a semnat cu Victor Moraru contractul de vânzare-cumpărare nr.204 a bunurilor imobile situate în or. xxxxxx, și anume: terenul pentru construcții, cu suprafața 0,0695 ha, cu nr. cadastral xxxxx construcția comercială, prestarea serviciilor (magazin), cu suprafața de 376,60 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx; construcția comercială, prestarea serviciilor (auxiliare), cu suprafața de 43,70 m.p., cu nr. cadastral xxxxxxx; construcția comercială, prestarea serviciilor (auxiliare), cu suprafața de 182,80 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx.

A menționat reclamantul că, tot la 01 februarie 2019 a semnat cu Victor Moraru încă un contract de vânzare-cumpărare nr. 206 a bunurilor imobile situate în xxxxxxx, și anume: terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,0117 ha, cu nr.

cadastral xxxxxx; construcția comercială, prestarea serviciilor (magazin), cu suprafața de 11,90 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx.

A indicat că, bunurile imobile au fost vândute de către pârâtul Victor Moraru, creditor ipotecar, care a primit bunurile în posesie de la proprietarul Viorel Cepraga și ÎI „Cepraga Viorel” în temeiul Acordului privind transmiterea benevolă a dreptului de ipotecă nr. 6164 și nr. 6154 din data de 29 decembrie 2018 autentificat de notarul Moraru Mihaela.

La data semnării contractelor, asupra bunurilor imobile care constituie obiect al contractelor de vânzare-cumpărare erau aplicate măsuri de asigurare conform încheierii nr.064-756/15 din 22 aprilie 2015 emise de executorul judecătoresc Doroftei Igor, notată în Registrul bunurilor imobile la Oficiul cadastral teritorial Florești la data de 23 aprilie 2015.

A subliniat reclamantul că, după semnarea contractelor de vânzare-cumpărare, cumpărătorul contestator a achitat prețul stabilit de către părțile semnate, iar vânzătorul creditor ipotecar Victor Moraru a achitat diferența dintre suma datoriei asigurate prin contractul de ipotecă nr. 724 din 04 martie 2014 și suma încasată în urma comercializării bunurilor imobile ipotecate, transferând-o la contul executorului judecătoresc Repeșcu Anastasia, în procedura căreia se afla la executare Titlul executoriu de încasare din contul lui Viorel Cepraga și Elena Cepraga a datoriilor față de o persoană terță.

A indicat reclamantul că, la 09 aprilie 2019, subsemnații Victor Moraru și Andrei Stîrcu, au depus la oficiul executorului judecătoresc Doroftei Igor cerere privind ridicarea sechestrului de pe bunurile menționate supra.

A precizat că, la data de 11 aprilie 2019, executorul judecătoresc Doroftei Igor a emis Actul nr. R064-254/19 prin care a refuzat ridicarea sechestrului aplicat asupra bunurilor imobile ce constituie obiect al contractelor de vânzare-cumpărare din 01 februarie 2019.

A considerat reclamantul, că refuzul executorului judecătoresc de respingere a cererii de ridicare a sechestrului aplicat anterior este unul neîntemeiat, acesta lezându-i în mod direct drepturile sale.

A susținut reclamantul că, Victor Moraru, în calitate de creditor ipotecar, a vândut bunurile ipotecate în favoarea sa, iar la rândul său, reclamantul și-a îndeplinit obligațiunea de plată a prețului bunurilor procurate, însă nu poate dispune de ele, deoarece executorul judecătoresc Doroftei Igor refuză să ridice sechestrul aplicat asupra bunurilor respective.

A relevat reclamantul că, prin ridicarea sechestrului de pe bunuri, nu vor fi lezate în nici un fel drepturile creditorilor Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi, deoarece titlul executoriu este unul general și nu prevede aplicarea sechestrului anume asupra acestor bunuri imobile, ci asupra bunurilor mobile și imobile, precum și mijloacelor bănești ale debitorilor Viorel Cepraga și Elena Cepraga.

A mai invocat reclamantul că, nu contestă titlul executoriu de aplicare a sechestrului asiguratoriu în sine, sau temeinicia măsurilor asiguratorii aplicate, astfel executorul judecătoresc a interpretat eronat prevederile legii când a invocat art.27 Cod de Executare, deoarece nu s-a contestat măsura de executare aplicată anterior ci s-a solicitat ridicarea sechestrului.

Cere reclamantul constatarea ca, fiind neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc de a ridica sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile și obligarea

executorului judecătoresc de a ridica sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile, după cum urmează: terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,0695 ha, cu nr. cadastral xxxxxx, construcția cu suprafața de 376,60 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx, construcția comercială cu suprafața de 43,70 m.p. cu nr. cadastral xxxxxx, construcția comercială cu suprafața de 182,80 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx, situate pe adresa xxxxx și terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,0117 ha, cu nr. cadastral xxxxx construcția comercială cu suprafața de 11,90 m.p. cu nr. cadastral xxxxxx, situate pe adresa xxxxxx.

Ulterior, la 20 august 2019, reclamantul Andrei Stîrcu a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat constatarea, ca fiind neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc de ridicare a sechestrului și obligarea executorului judecătoresc de a ridica măsura de asigurare aplicată asupra bunurilor imobile menționate supra.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea depusă de Andrei Stîrcu, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la 03 ianuarie 2020, Andrei Stîrcu, reprezentat de avocatul Olga Stoianova, a depus cerere de apel nemotivată solicitând scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, nu a fost dat curs cererii de apel declarată de Andrei Stîrcu, acordându-i apelantului un termen de 10 zile de la recepționarea actului judecătoresc în cauză, pentru înlăturarea neajunsurilor, și anume prezentarea cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 75 de lei.

La 09 mai 2020 a fost prezentat apel motivat și anexată dovada achitării taxei de stat.

Prin încheierea din 11 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost acceptat spre examinare apelul declarat de Andrei Stîrcu.

Prin decizia din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Andrei Stîrcu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, în baza titlului executoriu emis la 21 aprilie 2015 de către Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile, imobile și pe sumele de bani ce aparțin pârâților Elena Cepraga și Viorel Cepraga în limita cuantumului acțiunii de 549 564,48 de euro.

Prin încheierea executorului judecătoresc Igor Doroftei nr.064-756/15 din 22 aprilie 2015 a fost primit spre executare documentul executoriu și a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile/imobile și pe sumele de bani ce aparțin pârâților Elena Cepraga și Viorel Cepraga.

Conform art.115 alin. (9) Codul de executare, despre aplicarea sechestrului asupra bunurilor supuse înregistrării de stat executorul judecătoresc informează neîntârziat organele care efectuează înregistrarea de stat pentru a se face în registrul respectiv o mențiune cu privire la interdicția de înstrăinare a bunului sau de aplicare a sechestrului. Contractul de înstrăinare a bunului încheiat după introducerea interdicției de înstrăinare a bunului sau după întocmirea procesului-verbal de sechestrul este nul.

Astfel, conform răspunsului ÎS „Cadastru” la solicitarea executorului judecătoresc Igor Doroftei au fost aplicate sechestre pe bunurile imobile indicate în încheierea din 22 aprilie 2015, nr.064-756/15 și anume: teren nr. cadastral xxxxxx (f.d.63-verso).

Tot odată a fost aplicat sechestru inclusiv și pe bunurile imobile din orașul Florești cu nr. cadastral xxxxx.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 iulie 2018, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Mamaischi și Viorel Cepraga, în baza căreia a fost aplicat sechestru și eliberat titlul executoriu, și s-a încasat de la Elena Cepraga și Viorel Cepraga suma de 194 400 de euro și 1 512,548,08 lei.

La data de 01 februarie 2019 notarul Moraru Mihaela a autentificat contractul de vânzare-cumpărare nr.204 încheiat între Victor Moraru în calitate de vânzător și Andrei Stîrcu în calitate de cumpărător, în privința bunurilor imobile terenul pentru construcții, cu suprafața 0,0695 ha, cu nr. cadastral xxxxxx (f.d.7-10).

Potrivit pct.3 din contract bunurile imobile obiecte al contractului menționat au fost transmise de către debitorii ipotecari Viorel Cepraga și ÎI „Viorel Cepraga” creditorului ipotecar Victor Moraru prin Acordul privind transmiterea benevolă a dreptului de ipotecă înregistrat cu nr.6164 din data de 29 decembrie 2018, autentificat de notarul Moraru Mihaela.

Totodată, potrivit pct.4 din contract, valoarea bunurilor imobile potrivit certificatului eliberat de IP „Agenția Servicii Publice” constituie suma de 695369,00 lei, iar prețul de vânzare este de 1365000 de lei.

La data de 01 februarie 2019 de către notarul Moraru Mihaela s-a autentificat contractul de vânzare-cumpărare nr.206 încheiat între Victor Moraru în calitate de vânzător și Andrei Stîrcu în calitate de cumpărător, în privința bunurilor imobile terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,0117 ha, cu nr. cadastral xxxxxx, construcția comercială cu suprafața de 11,90 m.p. cu nr. cadastral xxxxxx, situate pe adresa xxxxxxx, 1a, contra prețului de 329.000 de lei (f.d. 11-13).

Potrivit pct.3 din contractual menționat, bunurile imobile obiect al contractului menționat au fost transmise de către debitorul ipotecar Viorel Cepraga creditorului ipotecar Victor Moraru prin Acordul privind transmiterea benevolă a dreptului de ipotecă înregistrat cu nr.6154 din data de 29 decembrie 2018, autentificat de notarul Moraru Mihaela. Iar, potrivit pct.4 din contract, valoarea bunurilor imobile potrivit certificatului eliberat de IP „Agenția Servicii Publice” constituie suma de 374 514 de lei, prețul de vânzare fiind de 230 300 de lei.

Astfel, bunurile imobile au fost vândute la un preț total de 1 595 300 de lei.

La aceeași data, 01 februarie 2019, Victor Moraru a scris o declarație în care a indicat că, a primit de la Andrei Stîrcu suma de 1 595 300 de lei pentru bunurile imobile din orașul Florești cu nr.xxxxxx, pe care intenționează să le vândă în scopul executării dreptului de ipotecă.

La 04 martie 2019, Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi au înaintat executorului judecătoresc Igor Doroftei spre executare silită titlul executoriu eliberat în temeiul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 iulie 2018 prin care s-a încasat din contul părților Elena Cepraga și Viorel Cepraga suma de 194 400 de euro și 1512,548,08 lei, iar la 09 aprilie 2019, Victor Moraru și Andrei

Sîrcu au depus la oficiul executorului judecătoresc Doroftei Igor cerere privind ridicarea sechestrelor aplicate asupra bunurilor imobile obiecte ale contractelor de vânzare-cumpărare din 01 februarie 2019.

Prin scrisoarea nr.R064-254/19 din 11 aprilie 2019, executorul judecătoresc Igor Doroftei a comunica despre imposibilitatea de a anula măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin documentul executoriu nr.2- 5308/2015 din 21 aprilie 2015 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, ținând cont de prevederile art.27 alin. (4), (6) și (8) Cod de executare, nefiind o hotărâre judecătorească definitivă privind anularea acestor măsuri.

Prin încheierea nr.2ra-1121/19 din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție prin recursul declarat de Elena Cepraga și Viorel Cepraga a fost declarat inadmisibil, fiind astfel menținute decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi.

Colegiul instanței de apel a considerat că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, este corectă.

Conform art. 164 alin. (1) Cod de executare, dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat pe bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, ea poate intenta în procedură contencioasă o acțiune de ridicare a sechestrului.

Instanța de apel a reținut că prima instanța just a concluzionat, cu referire la art. art.26 alin. (1), 37 al.(1) din Legea cadastrului bunurilor imobile, și art. 321 alin.(2) Cod civil că, doar proprietarul bunului poate solicita ridicarea sechestrului aplicat în mod nejustificat pe respectivul, or, la caz până la data semnării contractului, sechestrul deja era aplicat, fapt despre care avea cunoștință inclusiv și cumpărătorul Andrei Stîrcu, or, despre aplicarea sechestrului este specificat însăși în contractele de vânzare-cumpărare.

Prin urmare, reținând prevederile legale nominalizate, instanța de fond corect a indicat că, din înscrisurile anexate la materialele dosarului se atestă că executorul judecătoresc Igor Doroftei a aplicat sechestrul pe bunurile imobile, anterior procurării acestora de către reclamant, de unde rezultă că la momentul aplicării sechestrului Elena Cepraga și Viorel Cepraga erau proprietari ai bunurilor imobile respective, fapt care a motivat soluția instanței de respingere a cererii ca fiind neîntemeiată.

Colegiul instanței de apel a remarcat că, prima instanță la momentul examinării cauzei a solicitat reclamantului prezentarea unor acte suplimentare, la care reclamantul a făcut referire în cererea depusă: acordul de transmitere benevolă nr. 6164 din data de 29 decembrie 2018, contractele de ipotecă nr. 673 din 03 martie 2014 și nr. 724 din 04 martie 2014, contractul de cesiune a creanței garantată și informația din Registrul bunurilor imobile în privința bunurilor imobile obiect al contractului nr. 204 și 206, iar copărilor Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi, prezentarea actelor judecătorești certificate în modul corespunzător referitor la irevocabilitatea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din data de 11 iulie 2018, decizia Curții de Apel Chișinău din data de 31 ianuarie 2019 și decizia Curții Supreme de Justiție din data de 12 iunie 2019, fapt ce nu a fost îndeplinit de părți.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond, în baza probelor anexate la dosar, având în vedere că, sechestrul a fost aplicat până la încheierea

contractelor de vânzare-cumpărare, iar părțile contractuale cunoșteau despre măsurile de asigurare aplicate, în temeiul unei încheieri judecătorești irevocabile, corect a dispus respingerea acțiunii depuse de Andrei Stîrcu.

A mai notat instanța de apel că în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, avocatul Olga Stoianova a menționat că, sechestrul a fost ridicat deja, iar apelantul și-a înregistrat dreptul de proprietate, asupra bunurilor imobile, în privința cărora a solicitat ridicarea sechestrului, prezentând în acest sens extrasul din registrul bunurilor imobile.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a notat că, soluția instanței este corectă, fiind dată o apreciere corespunzătoare probelor prezentate la momentul examinării cauzei, iar în prezent a decăzut necesitatea ridicării sechestrului, având în vedere epuizarea litigiului de drept prin faptul că, sechestrul a fost ridicat și reclamantul și-a înregistrat dreptul de proprietate.

La 15 octombrie 2020 Andrei Stîrcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată au determinat incorect natura juridică a litigiului, considerîndu-i că o acțiune de ridicare a sechestrului, pe cînd este o acțiune de contestare a actelor executorului judecătoresc Igor Doroftei.

Totodată poziția instanțelor inferioare de judecată este neîntemeiată și contradictorie, actele cauzei conținînd elemente care nu conving și se exclud reciproc.

Astfel, contravine legii și situației de fapt concluzia instanțelor de judecată că Andrei Stîrcu nu are dreptul să solicite ridicarea sechestrului deoarece nu este proprietar, dar anume din acest considerent a și fof depusă acțiunea, pentru a obține înregistrarea dreptului de proprietate, care era imposibilă din cauza sechestrului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 a fost expediată părților pentru cunoștință la 07 august 2020 (f.d.17, vol. II), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Prin urmare, recursul declarat de Andrei Stîrcu la 15 octombrie 2020, este în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 09 noiembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 decembrie 2020 intimata Elena Mamaischi a depus referință, prin care a solicitat ca recursul declarat de Andrei Stîrcu să fie considerat ca inadmisibil

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Stîrcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Stîrcu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Andrei Stîrcu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru